VOLEČÁK

ROČENKA OBECNÍHO ÚŘADU VOLEČ

2024 10

VOLEČÁK slaví 10 let

10 LET
nejen ročenky VOLEČÁK

Deset let není zase tak krátká doba, za tento čas se událo i u nás v obci velice mnoho. Výčet je dlouhý, starostka hlavní akce jako je kanalizace, dodělaný vodovod, nové chodníky aj. zde ve svém článku popisuje zcela zřetelně. Pouze doplňuji, že před deseti lety zde nebylo ani jedno dětské hřiště, máme tu velmi slušně zhotovenou cestu k lesu, opravenou kůlnu, zrekonstruovanou kulturní místnost, výsadbu stromů a mnohé jiné. Stačí si prolistovat VOLEČÁK od prvního čísla dosud, záhy zjistíte, že toho není zase tak málo.
V minulém čísle byla zveřejněna obšírná obecní anketa a v ní jistý anonymní jedinec napsal, že, ***Voleč je nejhorší vesnice široko daleko“.*** *Ano, je třeba respektovat názory ostatních, ale toto už jen s odkazem na dosud vyřčené, je reálně trvale zdeformovaný pohled jednotlivce - nic jiného. Snad i slepec přeci musí vidět zmíněné změny. Když jsem v minulosti jako zastupitel navrhnul a nakonec prosadil po tři roky jarní obecní brigády, rád bych věděl, kolikráte se zmíněný nespokojenec dostavil třeba s hrabičkami a Voleč trochu zdokonalil. Vzpomeňme si příkladem, jak vypadal areál firmy Sehnoutek v minulosti a jak vypadá dnes. I místní firmy vesměs posouvají obec k lepšímu. Jestliže se například jdou ubytovaní z VRTULE projít v podvečer kolem Volče, zpětnou vazbou se od těchto nezávislých osob dozvídáme, že vesnice, (až na neřešitelně zanedbané soukromé stavení či prostory kolem nich), nevypadá vůbec špatně.*

Starostka v 8. čísle VOLEČÁKA v závěru svého úvodního článku mj. poznamenala: ***Tento zpravodaj je převážně dílem pana Milana Šimka, který, ač již není v zastupitelstvu obce, o toto své dítko dál pečuje*** *a pomáhá mu každoročně na svět…*
Ano, již minulému vedení jsem předložil vícero návrhů ke zlepšení kultury, vzhledu i chodu obce, VOLEČÁK byl právě mezi nimi. Víme ovšem, že jakákoliv nabídka ze zištných důvodů přijata nemohla být. Teprve po změně vedení a navíc mé krátkodobé působnosti v zastupitelstvu obce, se část mých návrhů postupně zrealizovala a funguje dodnes. Tedy krom Volečáka pár výraznějších si dovolím připomenout: zavedení Volečské poutě, pochod PTP, zájezdy…
Vážím si toho, že až dosud mohu přispět tzv. „svou troškou do mlýna“ – vedoucí k plusovému životu ve Volči.

VOLEČÁK má tedy za sebou 10 let. *Jako takový si prošel během let jistým vývojem, jsem přesvědčen, že k lepšímu. Je naprosto evidentní, že takto obšírnou ročenku přídavkem na pěkném papíru vytištěnou, v žádné jiné obci neseženete. Rozhodně dle loňské ankety potěší, že ho ráda čte 80,5% dotázaných občanů. Toto vysoké číslo je určitě pro mne trochu satisfakce, proč jsem u této časově náročné, bezúplatné činnosti, vydržel dosud. Dát dohromady tento plátek představuje totiž zhruba tři týdny mého volného času, dost starostí, zodpovědnost i v závěru nemalý stres. Například různorodých článků jsem za deset let do naší ročenky napsal dost přes stovku.*
Škodou pro všechny je fakt, že za deset let, (až na pár výjimek, za které opakovaně moc děkuji) mi neposlal sám nikdo nic. NIKDO NIC! Dokonce nic ani na letošní výzvu starostky samotné. Měl bych si na celospolečenskou apatii jako starší už zvyknout, ale nejde to.
Kdyby alespoň občas jednu zajímavou fotografii…

Před sebou máte omlazené jubilejní desáté vydání naší ročenky, výjimečně o 28 stranách!
Přeji příjemné čtení, Vánoce dle vaší představy a tentokráte ke zdraví přeji hlavně i štěstí. Vždyť všichni tušíme, že naprostá většina pasažérů na TITANIKU byla určitě zdráva, pouze to štěstí chybělo…

Šimek Milan

OBSAH

2 10 let VOLEČÁKA
3 Informace z radnice
4 Parníček
5 Vyskorychlostní trať
6 Tříděný odpad
7 Rybova mše
7 Hasiči
9 Mladí hasiči
10 Myslivci
12 Sedmikráska
14 Čísla, foto
15 Foto
16 Pomístní názvy
17 Pomístní názvy
18 Paní Kratochvílová
19 Defibrilátor v obci
20 Koule z podkov
21 Rozmarýn
21 Nohejbal
22 Hamburg – Voleč
23 Nabídka akcí v roce 2025
24 Zájezd 2024
25 Zájezd 2025
26 Vánoční výstava
27 Narozeniny našich občanů
28 Život na vsi

INFORMACE Z RADNICE

Program rozvoje obce:
Aktuální stav a plány do budoucna

Milí spoluobčané,
ráda bych vás informovala o průběhu našeho **Programu rozvoje obce**. S potěšením mohu říci, že většina klíčových cílů, které jsme si stanovili, je již splněna. Zásadní projekty, jako je spojovací cesta Kasalice - hlavní silnice, **dostavba vodovodu**, **kanalizace, částečná modernizace veřejného osvětlení a rozhlasu** a **rekonstrukce chodníků**, jsou téměř dokončeny.

Veřejné osvětlení a chodníky

V oblasti veřejného osvětlení a chodníků však stále čekáme na součinnost s ČEZem. Jak možná víte, ČEZ plánoval zakabelování nízkonapěťového vedení do země. Bohužel se jejich strategie změnila a nyní se prioritně věnují posilování sítí v lokalitách s novými fotovoltaickými elektrárnami.

Tato změna se dotýká i naší obce, zejména projektu zakabelování vedení ve Volči, který byl rozdělen do tří etap: **jižní část**, **severní část** a **střed obce**. Aktuálně to vypadá, že v dohledné době bude realizována pouze etapa v jižní části obce. Právě zde se nadzemní vedení nahradí podzemním, čehož využijeme k modernizaci veřejného osvětlení a rozhlasu, které jsou v současnosti umístěny zejména na betonových sloupech ČEZu.
Naopak severní část obce je v plánu až za 5–6 let. Nehodláme však čekat tak dlouho – obnovu chodníků v této části obce, konkrétně z uličky na Kasalice na Obec, zrealizujeme již v nejbližších letech.

Revitalizace vodních nádrží

Dalším významným bodem našeho programu je **revitalizace a odbahnění vodních nádrží**, které slouží i jako požární nádrže a zvelebení veřejné zeleně v jejich blízkosti. Letos se konečně podařilo odkoupit pozemek pod nádrží v jižní části obce, což nám umožní zahrnout tuto nádrž do plánovaných úprav. V současné době máme hotové projekty a stavební povolení.

Plánovaná výstavba multifunkčního hřiště

Velkým projektem, který je nyní ve fázi příprav, je **výstavba multifunkčního hřiště**. V současné době čekáme na schválení dotací. Hřiště bude důležitým místem nejen pro sportovní vyžití, ale i pro pořádání komunitních akcí.

Zvelebení veřejného prostranství

Snažíme se také o zlepšení vzhledu veřejných míst v obci. Plánujeme například výsadbu **nových záhonů, nové zeleně.** Před obecním úřadem již tato změna proběhla a úpravu prostoru za ním chceme realizovat příští jaro. Důraz klademe také na zvelebení okolí nádrží, kde přibudou **lavičky a zeleň**, abychom vytvořili příjemné prostředí pro všechny.

Další projekty v přípravě

Čekáme na dotace od Ministerstva zemědělství na úpravy sportovišť. Pokud se dotace podaří získat, plánujeme rozšíření o **nové herní prvky**, **workoutové prvky** a zřízení **sanitární buňky** s toaletami a umyvadly na velkém hřišti Tyto úpravy by měly zajistit pohodlí pro návštěvníky a usnadnit pořádání akcí.

Informace o plánované rekonstrukci budovy obecního úřadu

Budova obecního úřadu byla původně postavena jako škola v roce 1897 na místě bývalého sadu. Po výstavbě však zůstaly v zemi pařezy pokácených stromů, což mělo za následek, že už během prvního roku používání (výuka zde začala 1. září 1897) začaly dřevěné podlahy napadat dřevomorky. I přes tehdejší opravy, kdy byly podlahy ve třídách vyměněny a kabinet nově vydlážděn, se problém s dřevomorkou dále rozšiřoval.
V roce 1901 bylo nutné podlahy znovu vytrhat, postavit je na cihlových sloupech a zajistit ventilaci. Přesto se dřevomorka postupně podepisovala na dalších částech budovy. Možná si ještě vzpomínáte, že kulturní místnost měla původně dřevěné parkety, které byly poměrně nedávno kvůli poškození nahrazeny dlažbou.
V současnosti se ukázalo, že poslední původní dřevěné podlahy, které zůstávají ve třech místnostech úřadu, jsou ve špatném stavu a začínají se propadat. Bohužel, tento problém je natolik závažný, že bude nutné během jara a léta přistoupit k rozsáhlé rekonstrukci. Kromě výměny podlah se nejspíš nevyhneme úpravám příček připevněných k podlaze a podhledů.

Omezení provozu obecního úřadu a kulturní místnosti

Rekonstrukce si vyžádá dočasné přestěhování kanceláří obecního úřadu i archivu do kulturní místnosti. Z tohoto důvodu bude po určitou dobu omezeno využití kulturní místnosti pro jiné akce.

Nejvíce nás mrzí, že toto omezení se dotkne i **místní skupiny Sedmikráska**, která zde našla své zázemí. Sedmikráska odvádí obdivuhodnou práci s dětmi, tvoří nádherná a inspirativní díla a smysluplně využívá prostory, které by jinak zůstávaly prázdné. Velmi si jejich činnosti vážíme a budeme se snažit najít řešení, aby jejich aktivity mohly pokračovat s co nejmenším narušením.
Děkujeme vám za pochopení během této náročné opravy. Prvořadé je zachovat funkčnost a bezpečnost budovy, která slouží celé obci.
Děkujeme vám za vaši trpělivost a podporu při realizaci všech plánovaných projektů. Naším cílem je, aby se naše obec stala ještě příjemnějším místem pro život.
Vážení a milí, závěrem vám chci popřát krásné a poklidné prožití vánočních svátků, veselého Silvestra a do nového roku mnoho zdraví, štěstí, úspěchů v soukromém i pracovním životě a mnoho životních sil.

S úctou Soňa Machurová

Dětská skupina - Splněný sen o novém začátku

DĚTSKÁ SKUPINA VOLEČ
PARNÍČEK

Před dvěma lety jsem zde psala o našem záměru vybudovat dětskou skupinu, konkrétně zrekonstruovat prostory po bývalém hostinci a pronajmout je právě pro tento účel. Jednala jsem tehdy s několika společnostmi, které již měly své zkušenosti s provozem dětských skupin. Bohužel, ani jedna z nich nebyla ochotná otevřít novou skupinu právě ve Volči. Důvody byly prosté – pohled na naši obec z perspektivy Prahy, Pardubic nebo Hradce Králové nebyl dostatečně lákavý, a tomu odpovídaly i požadované finanční náklady.
Pak se ale stal zlomový okamžik. Ozvalo se mi trio kamarádek – dvě s bohatými zkušenostmi z práce v dětské skupině a třetí s organizačními schopnostmi. Přišly s obrovským nadšením a jasnou vizí, kterou později představily i celému zastupitelstvu. Jejich elán a odhodlanost nás přesvědčily. A tak se začalo. Nejprve bourání, po kterém z původních prostor zbyly jen holé stěny. Pak budování – moderní, čisté a funkční.

Kdo z vás měl možnost navštívit jeden z dnů otevřených dveří, jistě potvrdí, že by tyto prostory dnes nepoznal. Nároky na hygienu a požární bezpečnost byly vysoké, což přineslo dodatečné náklady. Bylo potřeba zajistit vhodné povrchy, dostatek světla, správné rozmístění záchodů, umyvadel, výlevek, protipožární čidla, dveře i stěny a další detaily, které jsou v podobných zařízeních nezbytné. Ale každá vynaložená koruna se vyplatila.
Dnes, když potkáváme děti z dětské skupiny „Parníček" na procházce nebo na hřišti, když sledujeme jejich krásné a nápadité výtvory na webu či sociálních sítích, víme, že to stálo za to. Budova má nový smysl, děti nové zázemí a rodiče skvělou možnost péče a rozvoje pro své nejmenší.
A co je na tom všem nejlepší? Vidět radost v dětských očích, smích na jejich tvářích a vědomí, že se naše společné úsilí proměnilo v něco tak krásného a užitečného. Voleč se může pyšnit dalším místem, které tvoří nejen prostor, ale především budoucnost.

Soňa Machurová

Vysokorychlostní trať Praha–Hradec Králové–Wroclaw a odbočka na Pardubice

Počátkem tohoto roku jsme byli informováni o záměru státu vybudovat vysokorychlostní železniční trať, která by zajistila rychlejší dopravní obslužnost mezi Prahou, Hradcem Králové a polskou Wroclawí, s odbočkou na Pardubice. Správa železnic pozvala starosty dotčených obcí na několik jednání, kde nám představila záměr, výhody, nevýhody, možné problémy a různé varianty trasy. První schůzka proběhla v obci Syrovátka a zúčastnili se jí zástupci obcí Syrovátka, Roudnice, Chýšť a Voleč. Další schůzka se konala v Živanicích a zabývala se delším úsekem plánované odbočky na Pardubice, proto se jednání účastnilo více starostů obcí, které by mohly být touto stavbou ovlivněny. Celkem bylo navrženo šest variant tras, které správa železnic posuzovala z hlediska dopadu na území, počet obyvatel, zastavěné plochy i fragmentaci krajiny.
Zástupci všech dotčených obcí byli jednoznačně proti vedení vysokorychlostní trati přes naše území, a to s odkazem na nedotčenost krajiny a minimální industriální využití oblasti. Odmítli jsme vybrat nejlepší variantu, avšak bohužel se ukázalo, že varianta s nejmenším dopadem na přírodu a obyvatelstvo by vedla v blízkosti naší obce a dále kolem Rohovládovy Bělé, Vyšehněvic, Vlčí Habřiny a Přelovic.

Veřejná diskuze a petice

Obce v dotčené oblasti se rozhodly uspořádat veřejné jednání, aby občanům představily plánovanou trať, její výhody i nevýhody. Jednání proběhlo v Kasalicích, kde se rozpoutala živá diskuze. Na základě těchto diskuzí jsme se rozhodli iniciovat petici proti stavbě trati. Petici podepsalo v regionu přes 1500 občanů, z toho 300 občanů z obce Voleč.
Díky těchto aktivitám vznikla pracovní skupina, která se zaměřuje na odmítnutí tohoto záměru a hledá možnosti, jak trať odklonit nebo stavbu zcela zastavit. Skupina například připravila dopis prezidentu republiky a členům vlády, předsedům obou komor parlamentu a ombudsmanovi, který podepsali starostové obcí v okolí.
Během října a listopadu proběhly v obcích dotčených zvolenou variantou veřejné diskuse se zástupci Správy železnic. Ve Volči bylo jednání 13. listopadu, zúčastnilo se ho přibližně 20 obyvatel obce. Tato účast však naznačuje, že zájem o problematiku by mohl být vyšší.

Perspektivy vysokorychlostních tratí

Cílem vysokorychlostních tratí v České republice je napojení na evropské koridory, propojení velkých měst a zkrácení času cestování mezi regiony. Plánované tratě, včetně naší Praha–Hradec Králové–Wroclaw s odbočkou na Pardubice, by mohly zlepšit dostupnost a podpořit rozvoj krajů mimo Prahu. Již v současné době žije v Praze a Středních Čechách téměř třetina obyvatel naší republiky, v budoucnu se předpokládá daleko vyšší poměr. Například Pardubice, které dnes mají dojezd do Prahy vlakem za 50 minut, zaznamenávají nárůst počtu obyvatel, zatímco Hradec Králové s delší dobou dojezdu obyvatele spíše ztrácí. Stavba vysokorychlostních tratí by mohla zlepšit dostupnost zaměstnání a vyrovnat regionální rozdíly. Na plánované trati budou jezdit pouze rychlovlaky v intervalu dvou spojů směrem na Prahu a dvou směrem na Pardubice za hodinu.
Naše obec však trvá na tom, že ochrana naší krajiny a zachování kvality života místních obyvatel je klíčová. V případě, že se nepodaří změnit záměr výstavby odbočky, budeme trvat na co nejnižším zásahu do života obyvatel naší obce, což znamená zelené valy a pásy okolo trati, protihlukové bariéry, zajištění napojení všech cest před a za tratí, úpravu komunikací, které budou nutné pro obslužnost tratě, podporu hasičské záchranné jednotky pro jejich případné nasazení atd.

Soňa Machurová

Tříděný odpad – má to smysl!

Opět se vracím k tématu třídění odpadu, které je pro naši obec klíčové. Důvody jsou jasné: závazky ke snižování poměru netříděného a tříděného odpadu a vliv na cenu za jeho ukládání na skládky. Mnoho z vás třídí odpad poctivě a pravidelně, za což vám patří velký dík. Někdy však kapacita kontejnerů a zvonů nestačí, což je důkazem, že třídění v naší obci má silné zázemí.
Občas ale slýcháme pochybnosti, zda třídění má smysl, protože se prý nakonec vše stejně odveze na jednu skládku. Chtěla bych vás ujistit, že to není pravda. Odvoz odpadu z naší obce zajišťuje společnost SOP a.s. Přelouč, která je součástí koncernu Marius Pedersen a.s. Tato společnost zpracovává netříděný i tříděný komunální odpad, víceobjemový odpad i nebezpečné složky odpadu.
Letos jsme se jako zástupci obcí zúčastnili dvou exkurzí do provozoven této společnosti. První proběhla na skládce ve Zdechovicích, kde jsme viděli, jak se odpad

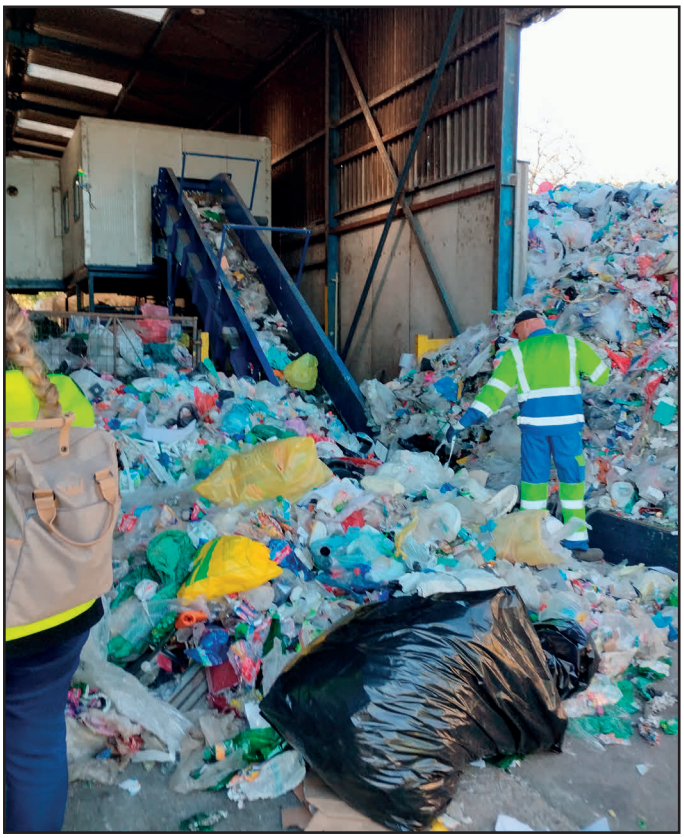

třídí a zpracovává. Moderní technologie zahrnují: **lisovací a úklidové vozy**, halu s **tříděním komunálního odpadu pomocí síta**, **drtičku dřeva a nábytku**, jejíž součástí jsou **magnety na oddělení kovových předmětů**, výrobu paliva z drceného dřeva, které mísí s komunálním odpadem na požadovanou výhřevnost a pak se prodává např. do cementárny Prachovice.
Skládka samotná je technologicky velmi pokročilá. Odpad se ukládá do izolovaných van, z nichž je voda odváděna do nádrží a následně čištěna. Metan, vznikající rozkladem organického odpadu, je zachycován a využíván k výrobě elektrické a tepelné energie v kogeneračních jednotkách.
Je pravda, že veškerý materiál z obcí prochází skládkou, ale tříděné složky – sklo, kovy, plasty – zde nejsou ukládány trvale. Místo toho se koncentrují a ve větších objemech jsou předávány k dalšímu zpracování.

Druhá exkurze se uskutečnila na provozovně v Černé za Bory. Tato třídírna a lisovna je místem, kde se například: papír lisuje do balíků, polystyren se zahřívá a lisuje do ingotů, naše žluté pytle s plastovým odpadem se ručně třídí podle materiálu (tetrapaky, PET lahve, nápojové plechovky, folie a to i podle barev apod.).
Práce na třídicích pásech je fyzicky náročná a rozhodně „nevoní“. Proto bych chtěla vyjádřit úctu a poděkování všem pracovníkům SOP a.s. a Marius Pedersen a.s., kteří tuto práci odvádějí.
A co je nejdůležitější – třídění odpadu opravdu smysl má. Prosím, pokračujme společně v odpovědném přístupu k nakládání s odpady. Je to krok, který prospívá naší obci i přírodě.

Soňa Machurová

RYBOVA MŠE VÁNOČNÍ

Pouhá první část textu nejhranější vánoční koledy.
Hej, mistře, vstaň bystře, vzhlédni na jasnost nebes na švarnost, krásu uhlídáš, v tento noční čas. Hvězdy jsou dnes krásnější, obloha je jasnější, měsíc krásně plápolá, světlý je sad obora, denice již vychází, z hájů volá zvěř, cvrlikáním přelibým ptáčků zvučí keř, rozléhá se les. Slyším za horou tam zvuk, moldánkový jemný hluk. Ejhle! Slyšíš, mistře slyšíš dudlování, libé hraní, jak to zvučí, krásně hučí: honem vstaň, mistře, prohlédni bystře!…

KDO BYL JAKUB JAN RYBA, KDE SE NARODIL, KDE ŽIL, KDE TVOŘIL, KDE JE POCHOVÁN

Jakub Jan Ryba (*26. října 1765 +8. dubna 1815) byl český hudební skladatel. Už jako osmiletý uměl velmi dobře hrát na klavír, učil se na housle a varhany. Od roku 1780 studoval v Praze gymnázium, po jeho ukončení v roce 1785 studoval filozofii. Kromě češtiny a němčiny četl francouzsky, italsky, latinsky i řecky. V roce 1786 se stal pomocným učitelem v Mníšku a od roku 1788 až do smrti působil jako učitel v Rožmitále. Sbíral lidové písně a sepsal je do sborníků českých písní. V roce 1790 se oženil, byl otcem třinácti dětí, z nichž přežilo sedm. Svou nejslavnější Českou mši vánoční složil v roce 1796. Je dodnes nejhranější a nejpopulárnější skladbou pro vánoční období. Svůj život ukončil v roce 1815 zvláště krutou sebevraždou - ve svých 49 letech.
Pochován je ve Starém Rožmitále.

HASIČI

Dovolte, abychom vás i letos seznámili s činností Hasičů Voleč v končícím roce 2024, a to jak s děním ve sboru, tak s prací výjezdové jednotky, a o činnosti mladých hasičů přidáme samostatný článek. Protože akcí je v průběhu roku strašně moc, zmíníme zde jen některé. Rok byl v lednu zahájen Výroční valnou hromadou. V únoru proběhl tradiční hasičský ples a dětský karneval. Na tomto místě bychom chtěli poděkovat všem, kteří nás podpořili a věnovali ceny do tomboly. Řidiči jednotky se zúčastnili pravidelného školení v autoškole. V březnu jsme prováděli pro obec kácení stromů v severní části, a pomohli s organizací občerstvení při sousedském setkání v rámci MDŽ. S příchodem jara se naplno rozjíždí sezóna závodů. A jedny zajímavé jsme poprvé organizovali 7. 4. 2024 i u nás. Jednalo se o závod TFA (železný hasič) pro všechny kategorie, od dětí až po dospělé. Jde o hasičský víceboj, kde závodnici soutěží v několika silových disciplínách a běhu, dorostenci a dospělí trasu závodu absolvují v zásahovém obleku a přilbě, s dýchacím přístrojem na zádech. V dubnu také začala série brigád na hřišti, které pokračovali v průběhu celého roku, a bylo v rámci nich vybudováno betonové odvodněné plato pro požární útoky, nádrž na jímání dešťové vody a technologie pro plnění soutěžní kádě z této nádrže. Všem, kteří tam odpracovali spoustu času, někdy v nepříliš příjemných povětrnostních podmínkách, moc děkujeme. Za spolupráci na této akci také velice děkujeme Obci Voleč, a firmě Sehnoutek a synové s.r.o. Ještě jsme stihli oslavit významnější výročí kamaráda Miloše, a asistovat při pálení čarodějnic. V květnu jsme se zúčastnili okrskového kola v požárním útoku v Přelovicích, výročí 120. let SDH Dědek a provedli proplach kanalizace v severní části obce. Červen je každoročně „nejkritičtější“ měsíc, kdy se o víkendech sejdou i čtyři akce najednou. To se pak snažíme rozdělit na více skupinek, a navštívit alespoň některé. Byli jsme

třeba ve Vyšehněvicích na Memoriálu Tomáše Kolmana, v Sopřeči na oslavách výročí 145. let SDH, a ženy na závodech v Kosicích. Také jsme na žádost Krajského operačního střediska vyjeli na požár stohu balíků slámy do Chýšť, a o dva dny později na požár pole do Chudeřic. O posledním červnovém víkendu jsme ve spolupráci

s obcí organizovali Volečskou pouť. A máme tady letní prázdniny. Ty začaly návštěvou kamarádů v jihočeské Branné u Třeboně, kteří pořádají tradiční závody v požárním útoku a netradičním požárním útoku. V srpnu jsme mimo jiné pomohli s organizací a účastnili se oslav 140. let SDH Pravy, a asistovali při pálení úlů zasažených

včelím morem. Září začalo neveselou událostí, kdy byla jednotka povolána k dopravní nehodě traktoru se smrtelným zraněním. Pak jsme o prvním víkendu zvládli závody O pohár SDH Voleč, kdy vyšlo nádherné počasí, účast byla velice pěkná, a navštívili nás i kamarádi z Višňové u Frýdlantu a Bukoviny u Čisté. Po skončení závodů zahrála kapela Mars a diskotéka. Za týden po závodech jsme měli úplně jiné starosti, a jezdili čerpat vodu a odstraňovat stromy po vytrvalých srážkách. Několik závodů a dalších akcí muselo být z důvodu nepříznivého počasí zrušeno. V říjnu jsme jeli závodit do Bukoviny u Čisté, kde se běhá útok do pořádného kopce, který dost závodníků pod vrcholem zdolává na všech čtyřech končetinách ☺. V listopadu jsme jeli navštívit kamarády do Višňové, při příležitosti otevření jejich nově zrekonstruované hasičské zbrojnice a předání CAS se zařízením Cobra, převedené z HZS. Co nás čeká v posledním měsíci tohoto roku, uvidíme. Družstvo mladých mužů a žen se od dubna do září účastní soutěží hasičské ligy, kde se postupně ve svých výkonech zlepšují. Celoročně pracujeme na údržbě a opravách hasičské techniky a ostatního vybavení. Protože byla naší jednotce na začátku letošního roku HZS přidělena předurčenost na zásahy při povodních a likvidaci jejich následků, povedlo se s přispěním krajské dotace dovybavení o výkonnější elektrocentrálu a motorovou pilu.

Děkujeme všem členům, kteří během roku přiloží ruku k dílu, děkujeme všem podporovatelům, i všem, co se našich akcí chodí účastnit. Přejeme klid, sílu, štěstí a pevné zdraví v roce 2025.

Hasiči Voleč

MLADÍ HASIČI

Opět po roce přinášíme nahlédnutí do končícího roku 2024 mladých hasičů SDH Voleč. Naše aktivita začala i letos Tříkrálovou sbírkou ve Volči, Rohovládově Bělé, Kasalicích, Kasaličkách a Pravech. Čtyři skupiny s dospělým dozorem tomu věnovaly jednu sobotu a neděli, ale odměnou jim bylo volné vstupné na kluziště v Přelouči, kde se scházeli ve volných termínech všichni koledníci z okolních vesnic Přelouče. Po bruslení byla domluvena exkurse na stanici IZS v Přelouči.

V zimních měsících se schází děti každý pátek ve školní tělocvičně v Rohovládově Bělé. Děti si zde protáhnou tělo, zahrají si míčové hry, procvičují vázání uzlů, zdravovědu, topografii a další vědomosti potřebné pro branný závod hasi čské všestrannosti. Letošní zima byla teplá a deštivá, a proto jsme nenašli společný termín, abychom vyrazili do hor na lyžovačku. V polovině měsíce února si slnilo šest děti odznáčky odbornosti ve Břehách. Všichni byli dobře připraveni, a tak své odznáčky získali. Únor patří plesové sezoně. Náš sbor pořádal tradiční hasičský bál a druhý den maškarní karneval pro děti.

V dubnu jsme začali jarní soutěžní sezónu závodem jednotlivců TFA, které jsme uspořádali v naší obci. Počasí bylo nadmíru pěkné. Za organizaci, průběh závodu a občerstvení jsme dostali pochvalu a slyšeli mnoho kladných ohlasů. Další víkend proběhl branný závod v Rokytně. Třetí sobotu se konal závod jednotlivců TFA v Čepí u Starého Mateřova. Duben byl zakončen Břežským pohárem, kde se ještě soutěžilo bez vody. První neděle v květnu patřila Mši za svatého Floriána v kostele v Rohovládově Bělé. V polovině měsíce jsme se zúčastnili okresního kola v Cholticích. V červnu jsme zavítali na pohárovou soutěž v Dolních Ředicích. Následující víkend proběhly Sezemické noční útoky, kam se děti vždy těší (předzvěst letního stanování). Letos bohužel bez přespání ve stanech. Opravovaly se školní prostory, kde bylo vždy k dispozici umyvárna, WC a kuchyně. Závěr sezóny a ukončení ligy Pardubického okresu proběhlo tradičně v Kostěnicích.

O prázdninách děti odjíždí na tábory a dovolené s rodiči a mají volno. V srpnu je čas na vodácké putování. Tento rok patřil řece Berounce. Základní tábor byl postaven v kempu Kobylka u Liblína. Druhý den jsme se přepravili autobusem proti proudu do tábořiště U Dolanského mostu, kde začala naše cesta. Po překonání 14 km, pár jezů jsme dopluli ke Kobylce. Třetí den nás čekalo 12 km, návštěva zříceniny Krašov a naše splouvání jsme ukončili v tábořišti U Mloka a autobusem zpět do kempu Kobylka. Čtvrtý den exkurze vodní elektrárny Darová. Poslední den jsme sbalili základnu a po cestě domů jsme se zastavili na hradu Křivoklát. Opět povedená akce.

V podzimních měsících bylo závodů již méně. V září závody ve Volči, TFA ve Břehách, Sezemický braňáček a branný závod v Poběžovicích u Holic. Okresního kola branného závodu ve Svinčanech jsme se letos nezúčastnili pro velkou absenci dětí. V září si děti užily cyklovýlet, který pořádali kamarádi z SDH Pravy.

Chtěl bych popřát pěkné vánoční svátky, hodně zdraví, štěstí do nového roku a poděkovat všem, kteří nás v tomto roce podporovali, pomáhali nebo nám jen fandí.
Za mladé hasiče sepsal

Novák Martin

MYSLIVECKÝ SPOLEK VOLEČ – BĚLÁ

Myslivecký spolek Voleč Bělá i v roce 2024 se snaží dávat svým členům maximální možnost mysliveckého vyžití v naší krásné přírodě po všech stránkách možné náplně činnosti. A není to jen lov spárkaté zvěře srnčí, černé a dančí případně divokých kachen a husí na tahu. K myslivosti patří i péče o krajinu. U nás to je zaléváním a další péče o vysazená stromořadí a výsadba dalších stromů. Nezanedbatelná je i péče o zvěř nejen v zimě přikrmováním, ale i v létě kontrolou a doplňováním solníků s kamennou solí potřebnou pro zvěř. Poslední oblastí je ale i osvětová činnost a starost o budoucnost myslivosti zejména v našem katastru.

Nadějný srnec obecný – šesterák

Nyní k těm náplním činnosti podrobněji. Povinný odlov srnčí zvěře - odpovídající plánovaným kmenovým stavům 8 srnců, 4 srny a 4 srnčata jsme splnili. Dále jsme ulovili 13 kusů černé zvěře a jednoho daňka. Na tahu 13 kachen, dvě straky obecné a 3 holuby hřivnáče. Už více než 10 let nelovíme zajíce ani bažanty. V minulosti jsme tuto zvěř také uměle vysazovali pro podporu zvýšení jejich stavů. Přírodní podmínky našeho revíru a zejména

Liška obecná před fotopastí

Bachyně prasete divokého s mladými

intenzivní zemědělská činnost zvyšovat stavy těchto klasických druhů myslivecky atraktivní zvěře neumožňuje. Pokud jde o péči o krajinu - pouhé vysázení stromů bez další péče by nepřineslo očekávaný výsledek. Minimálně první tři roky je nutné mladé stromky jednou za měsíc zalévat dostatečným množstvím vody, aby zakořenili ve větší hloubce. Pokud se nezalévají a ponechají se osudu a pouze dešťům, potom zakoření těsně pod povrchem. To potom v době delšího sucha vede k uschnutí stromu, zejména v současném období oteplování klimatu. Velice důležité je také pečovat o ochranu stromků jednak proti okusu zajíci a při vytloukání paroží srnci. Proto k jednomu nebo někde ke třem kůlům musí být upevněno pletivo. Je nutné kůly občas zkontrolovat a znovu zatlouct, aby se nestaly pro stromek přítěží, jak se i stává. V péči o naše 4 stromořadí jsme si tato rozdělili a všichni členové spolku zkontrolovali a hlavně obnovili úvazy stromků ke kůlům ve svém přiděleném úseku. Mnohé původní

Nová kazatelna pod Babkou

Likvidace staré kazatelny v Austrálii a její úklid

úvazy byly schopné stromek dokonce ohrozit v růstu, jak ukazuje jedna z fotografií. Aby vrcholové větve stromků nelámala hlavně káňata, k několika stromkům ve stromořadí jsme umístili i sedačky pro dravce. Viz další foto. Jsme rádi a děkujeme hasičům za vydatnou spolupráci a řidiči Zdeňkovi Horynovi za pomoc při zalévání.

Péče o zvěř – zahrnuje zejména přikrmování v zimě kvalitním senem a také nasbíranou kukuřicí. Současná technika a způsob pěstování kukuřice na zrno nám dává možnost nasbírat dostatek krmiva na zimu z polámaných rostlin, zejména tlupami divokých prasat v porostech a po sklizni je nutné včas před zaoráním se zásobit.

K péči o honitbu patří i obměna kazatelen. Včas zbořit a rozebrat a doslova uklidit kazatelnu z revíru je nutné i z hlediska bezpečnosti. Ztrouchnivělý žebřík, podehnilé stojny dělají ze staré kazatelny nebezpečný objekt nejen pro myslivce, ale hlavně pro děti, které by náhodou do přírody zavítaly. Proto jsme letos odvezli starou kazatelnu z Austrálie. Při této práci jsou na fotografii Vojta Kratochvil a Roman Salavec. Novou kazatelnu raději na železné konstrukci vybudovali David Hlaváč s Romanem Salavcem a je umístěna pod Babkou. Další novou kazatelnu jako adeptský úkol splnil i Ing. Petr Salavec a nahrazuje starou kazatelnu v Austrálii.

Sedačka pro dravce
a ochrana vrcholových větví stromů

Poslední činností, která směřuje do budoucnosti je nejen osvěta, ale v tomto roce doslova boj o zachování naší krajiny a možná i o budoucnost naší honitby. Jedná se o aktivní zapojení ve skupině 7 obcí, okolo kterých plánuje Stavba železnic odbočku na Pardubice z Vysokorychlostní tratě Praha - Hradec Králové - Wroclav. Poděkování patří všem, kdo podepsali Petici proti tomuto podle nás ztrátovému projektu, který by zadlužil naše vnoučata svým provozem, který nemůže být ziskový. V Kasalicích na první informaci pro občany jmenovaná skupina zástupců obcí pod záštitou Obecního úřadu v Rohovládově Bělé se průběžně schází a postupně získáváme i další argumenty proti této odbočce. Začínáme

Původní úvazy ke kůlům
mohou po dvou letech stromky poškodit

být v kontaktu i se skupinami, které se aktivně ozývají proti variantám výstavby VRT například podle D 8 a nově i podle D 2 na Bratislavu. Děláme a budeme dělat vše pro to, aby se odbočka od Chýšť na Pardubice nevedla okolo našich obcí, ale případně stávajícím dvoukolejným koridorem do Pardubic severně od Hradce Králové. Případně, aby VRT vedla pouze severně od D 11 a měla jeden společný terminál jak pro Hradec Králové a tak i Pardubice s dostatečným parkovištěm. Ona petice podepisována v létě neskončila pouze na ministerstvu dopravy, ale dne 11. 11. 2024 byla odeslána s průvodním dopisem včetně nových argumentů pro zastavení tohoto projektu Prezidentovi republiky, Ombudsmanovi, Hejtmanovi Pardubického kraje a několika ministrům vlády. Cílem je, aby odbočka z VRT na Pardubice přes naše obce nebyla zařazena do dokumentu Politika územního rozvoje ČR, tak jak zatím o ní nebylo rozhodnuto. Naštěstí se i o činnost naší skupiny začínají stále více zajímat i média – noviny i televize. Je to sice otázka vzdálené budoucnosti za 10 i více let, ale nikdo jistě nechceme další oplocenou stavbu v katastru naší obce. Vedle dálnice i trať železniční.

RNDr. Milan Tyller,
předseda MS Voleč Bělá, z. s.

Sedmikráska
podporuje komunitní život v obci

MÍSTNÍ SKUPINA SEDMIKRÁSKA

Mílí sousedé,
rády bychom vám představily naši nově vzniklou skupinu Sedmikráska, která byla založena s cílem rozšířit kulturní aktivity v naší obci. Naší snahou je především rozšířit volnočasové aktivity pro děti a oživit sousedské vztahy.

A kdo vlastně stojí za Sedmikráskou?
Za skupinkou stojí tři ženy – Helena, Jana a Anita. Všechny tři spojuje trvalé bydliště, počet dětí a manželů. Anita je klíčovou členkou týmu, která přišla s nápadem vytvořit Sedmikrásku. Její doménou je kreativita a smysl pro detail. Helča je duší týmu, a když je potřeba nebojí se vyrazit do terénu. Jana je jedinou rodačkou a ráda přichází s novými nápady.

Do jakých činností se Sedmikráska pustila v letošním roce?
Prvotní aktivitou, která vznikla pod záštitou Sedmikrásky jsou Tvořivé dílničky, kam zveme rodiče a děti pravidelně každé pondělí, aby si společně vytvářeli nejrůznější sezónní dekorace a rozvíjeli jemnou motoriku a svou fantazii. Pro děti, které mají své výrobky hotové, případně neudrží déle pozornost, je připraven dětský koutek s nejrůznějšími hračkami.

V srpnu jsme se pustily do přípravy tradičního Rozloučení s prázdninami, kde si děti zasoutěžily, vyzkoušely základy smyslohraní, mohly si vytvořit vlastní placku se znakem obce. Přijeli se za námi podívat profesionální hasiči se svou plošinou, kterou dětem názorně ukázali. Se zajištěním návštěvy nám pomohl Lukáš Mašín, kterému tímto děkujeme.

V říjnu jste si mohli přijít vytvořit své Podzimníčky, kde jsme společně vytvořili dekorace z přírodních materiálů, které jsme si sami posbírali. Podzimní příroda nám nabídla barevné listy, kaštany, žaludy a mnoho dalšího materiálu, ze kterých vznikly rozmanité dekorace.

V rámci Vánoční výstavy jste se mohli přijít podívat na výrobky, které tvořily děti na dílničkách. Děti se zároveň zapojily do jejich prodeje. Měly obrovskou radost, jaký byl zájem o jejich výrobky a celou výstavu si moc užily.
Na konci roku bychom rády pozvaly rodiče s dětmi na první ročník tzv. Štrapandy. Jedná se o nenáročnou turistickou trasu letos na téma: Na stopě lesních zvířátek, při které nakrmíme zvířátka a zužitkujeme tak nasbíraný materiál z podzimního tvoření. Během trasy jsme si pro děti připravily tematické úkoly. Na závěr nebude chybět malá odměna pro všechny zúčastněné dětičky.

A co plánujeme v roce 2025?
Přestože je většina aktivit zaměřená na děti, rády bychom náš program rozšířily o několik aktivit, které budou určeny i dospělým. O všech aktivitách vás budeme s dostatečným předstihem informovat a jako malou ochutnávku vám představíme připravovaný vědomostní kvíz, který je plánován na březen příštího roku. Kvíz bude určen skupinám, které si mohou mezi sebou poměřit své vědomosti.
Pro všechny, kteří chtějí být v aktuálním dění o našich aktivitách, jsme vytvořily facebookovou skupinu s názvem Sedmikráska Voleč, kde vás budeme pravidelně informovat. Nadále budeme využívat obvyklé komunikační kanály jako jsou obecní rozhlas, stránky obce, výveska na zastávce a Facebook obce. Pokud máte nápady na nové akce, nebo byste se sami chtěli zapojit, budeme moc rády, když se nám ozvete na email:
sedmikraskavolec@seznam.cz
nebo do zprávy přímo na Facebooku.

Poděkování
Na závěr bychom rády poděkovaly všem, kteří nás podporují. Velké díky patří zastupitelům obce Voleč, kteří se kladně postavili k našemu nápadu a poskytli nám prostory a zázemí v kulturní místnosti obce. Další poděkování patří MAS Bohdanečsko, které nás podpořilo v naší myšlence a nasměrovalo tím správným směrem. Nadace VIA, která podporuje komunitní život a sousedské projekty, nám poskytla prvotní finanční grant, díky kterému jsme mohly začít naše plány realizovat.
Déle bychom chtěly poděkovat všem firmám a živnostníkům, které nás finančně podpořili. Mezi ně patří Sehnoutek a synové s.r.o., penzion Vrtule, kovářství Ivan Macháček, vodoinstalatérství, topenářství Jiří Likař.
Naše díky patří i panu Vladimíru Mrštíkovi za pomoc s přípravami a poskytnutí finančního daru, ale také všem občanům, kteří se na sbírce svým příspěvkem podíleli. V neposlední řadě bychom rády poděkovaly občanskému sdružení *hkfree.org*, které věnovalo naší skupině novou tiskárnu.
Těšíme se na Vás

Tým Sedmikrásky
Autor: Jana Vokálová a Anita Hegerová

NADACE VIA
hkfree.org COMMUNITY NETWORK
SEHNOUTEK a synové s.r.o. www.sehnoutek.cz
penzion VRTULE
MAS Bohdanečsko

381

máme obyvatel ve Volči.

163

je čísel popisných ve Volči.

193

má obec mužů průměrného věku 40,5 roku.

188

má obec žen průměrného věku 46,5 roku.

97

muchomůrek vyrostlo na velkém hřišti

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Naše řady v roce 2024 opustili:

Jaromír Černík
ve věku 95 let

Jindřich Urbanec
ve věku 68 let

Jiří Kroupa
ve věku 78 let

Božena Drábková
ve věku 81 let

Čest jejich památce!

Ze známých osobností v roce 2024 zemřeli:

Josef Laufer - zpěvák
Alain Delon - herec
Jana Hlaváčová - herečka
Vlastimil Harapes - tanečník
Rudolf Jelínek - herec
Jan Kačer - režisér
Zbyněk Meruňka - moderátor

Pomístní názvy ve Volči a něco z minulosti

(článek i s mapkou dodal pan Jiří Strnad, za což mu patří velké poděkování)

Jako kdekoli jinde, tak i u nás se v minulosti (ale také i v současné době) pojmenovávala jednotlivá pole nebo území podle majitelů nebo typických znaků dané lokality a všichni starousedlíci to respektovali. To usnadňovalo přesnou lokalizaci daného místa. Je zajímavé, že třeba louky se jmenovaly téměř vždy podle jména svého posledního majitele – Mrštíkova, Daleckova, Strnadova, Žaloudkova… Hodně luk leží na dně bývalých rybníků, které se během 18. a 19. století vysušovaly za účelem získání nové zemědělské půdy.

Ještě bych se rád zmínil o „památných“ stromech – do současnosti se zachoval pouze jediný – a to javor-babyka, místu se říká U babky. Krásný solitérní strom Kolaříkova hruška, nacházející se v poli při cestě do lesa Čechovec, už od roku 1974 není. Rozlomila ho podzimní vichřice. Zdaleka viditelný byl i „Tyllerův topol“, vedle jejich stodoly, který ale v 80. letech minulého století uschl a byl pokácen. Fotogenicky působivý je soliter dubu letního uprostřed pole ve Chmelníku u lesa Bahynka.

Louky:	
1 – Huškova	7 – Kratochvílova č.p. 15
2 – Žaloudkova	8 – Mrštíkova č.p. 14
3 – Mrštíkova č.p. 23	9 – Vosáhlova č.p. 37
4 – Daleckova	10 – Mrštíkova č.p. 58 („zadní“)
5 – Strnadova	11 - Daškova
6 – Sirůčkova-Kvasničkova (Žabařík)	12 – Černohlávkova č.p. 11

Pole a místa:	
13 – Antoška	29 - Budínek (pole a bývalý šutrák)
14 – Karpata	30 – Obecník
15 – Šour (Šourová cesta)	31 – Smrdouka (bývalá studánka)
16 – Valaška	32 – Na dlouhých
17 – Jakoubek	33 – V řádkách
18 – Na Kamenci	34 – Slatina (bývalý rybník)
19 – Vohrádka	35 – Jordán nebo Rojdán (rybníček)
20 – Na Kopaninách	36 – Rajčůr
21 – V hlubokým (cesta)	37 – Podnítka
22 – U Babky	38 – Neurodilka
23 – Pod kopcem	39 – Žabovna
24 – Dašků křížek	40 – Záduška
25 – Na černých	41 – V Ruckým
26 – Hlína	42 – Ve Žlábkách
27 – V šutráku	43 – Vojanka
28 – V brankách	44 – Na Zámkách

Šutráky:	
45 – Daleckuv	48 – Hušku
46 – šutrák (majitel z Vyšehněvic)	49 – Obecní Na Vrchách
47 – Kolaříku	

Rybníky:	
50 – Nový	52 – Březinský,
51 – Beránek,	53 – Myslivecký

Ve Volči bylo v minulosti poměrně hodně shodných příjmení, a proto je bylo nutné nějak rozlišit – většinou to bylo podle povolání. Některé přezdívky se zachovaly do současnosti. Uvedu ty, které si ještě já pamatuji:

SIRŮČEK	brejláč (čp. 8) chalupák (čp. 24) holič (čp. 78) cesták (čp. 83) krámský (čp. 94)	**HORYNA**	pumpař (čp. 57) truhlář (čp. 9)
MRŠTÍK	hospoďák (čp. 14) Matěj (čp. 23) zadní (čp. 58) Bedřich (čp. 61)	**NOVÁK**	domkovský vobecký (čp. 31) třídenský – krejčí (čp. 64)
KRATOCHVÍL	Pepánek (55)	**PANCHÁRTEK**	chalupský (čp. 33) od rybníčka (čp. 80)

Jako zajímavost uvedu názvy ovocných stromů, které se ve Volči pěstovali za „císaře pána“ před 1. světovou válkou. (dle vyprávění mé babičky Marie Strnadové).

hrušně zelinky – ptačky – cukroutky – hrachouky – zadmaštalky – vovesnice – parkaminky – buchyně
jablka panenská – sláďata – letní skleněné
švestky karlata
třešně pláňata

Na závěr něco z nářečí, jakým se u nás mluvilo v době mého dětství (některá slova používám dodnes). Bylo by škoda, kdyby se na ně zapomnělo.

ZABZDIT zatopit v kamnech
FILIŠPUSY dřevěné třísky na zátop
OUPAD (v oupadě) terénní proláklina
TRDLÁŽKY dřevěné tyčky v plotě
PANKROTKA placatá čepice pro muže
PLAJŠTYF (plavajz) tužka (z němč.)
ZAJÍCI domácí králíci
BRDÍTKA koňské váhy do zápřahu vozu

ŠTRÁFKA koňský povoz se sedátkem

SAKOVÁK pluh za koně

ŠAJSTROK sedátko na koňském voze

ŠLAJF brzda u koňského povozu

ŠLISNA kovové spojení střešní vazby se zdí

ŠTECHER rýček na tahání řepy

POSPÍCHAČ předchůdce kultivátoru na úpravu pole před setím

ŠRAMCÍR šroubovák (z němčiny)

ERTEPLE (nebo Korotve sázené motykou, nebo Volupsije) - brambory

ČEHÝ/HOT pobídka koně pro jízdu VLEVO/VPRAVO

RAJČŮR rovný prostor za stodolou pro žentour, který poháněl třeba mlátičku, do žentouru se zapřahali koně nebo krávy a chodili kolem dokola

VORŠOUF dřevěná lopata na obilí

Budu rád, když mně další názvy, které jsem zde neuvedl, nebo cokoliv jiného k tématu výše sdělíte na zde uvedeném čísle, abych vše potřebné doplnil pro další potřeby.

Jirka Strnad, tel. 605 731 205

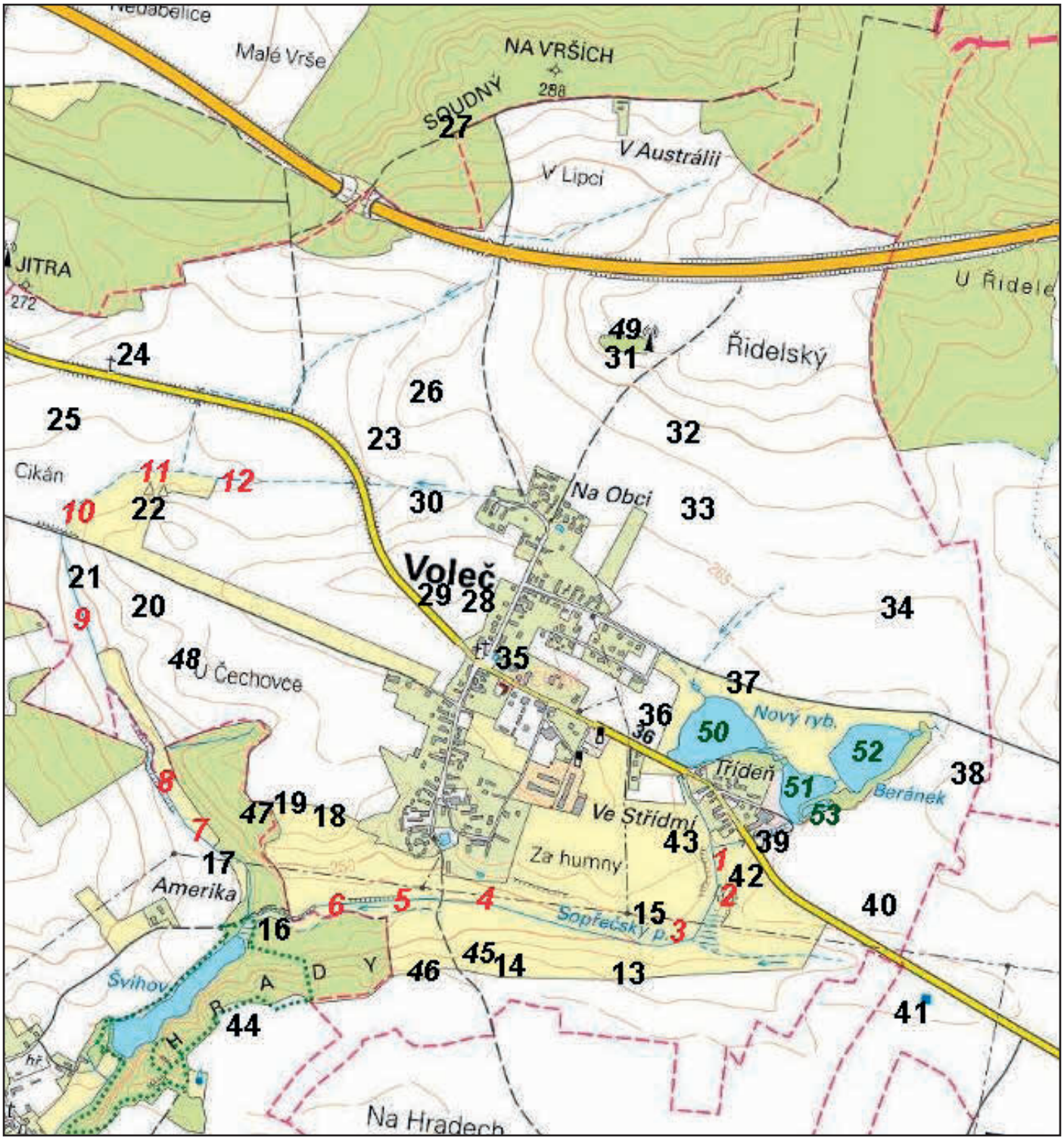

Beseda s paní Kratochvílovou

Na konci března proběhla v kulturní místnosti Volče poutavá beseda o historii obce a starých selských rodů. Bývalá kronikářka a neúnavná badatelka v archivech, paní Jana Kratochvílová, nám vyprávěla o minulosti naší obce a jejím vývoji od prvních zmínek v církevních záznamech. Její podání bylo obohaceno o zajímavé historky z kronik i soudních spisů.

Dozvěděli jsme se například o historii nejstarších a nejvýznamnějších selských rodů, které ve Volči žily nebo stále žijí. Paní Kratochvílová čerpá své informace také z pamětních knih, které v roce 1938 začal zapisovat učitel a ředitel obecné a měšťanské školy v Rohovládově Bělé, pan Josef Šícha. Po něm byla péčí o tyto knihy pověřena právě paní Kratochvílová.

Pamětní knihy obsahují u každého čísla popisného seznam majitelů nemovitostí v průběhu let, seznam hospodářských zvířat, předepsané berně, ale i zbroj nutná při povolání k obraně. Některé záznamy sahají opravdu hluboko do minulosti. Tyto vzácné knihy, stejně jako obecní kroniky, byly nedávno digitalizovány a jsou k dispozici nejen v elektronické podobě, ale také ve vytištěné formě k nahlédnutí na obecním úřadu.

Besedu jsme zakončili promítáním obnoveného filmu z oslav 75. výročí místní školy, který vznikl v roce 1973. Natočil ho pan Václav Kratochvíl, pan Jan Kratochvíl ml. za pomoci filmových laboratoří Barrandov nechal původní film v roce 2018 zdigitalizovat. Film můžete nalézt na webových stránkách obce:
https://www.obecvolec.cz/nase-obec/videogalerie/

Děkujeme paní Kratochvílové i všem zúčastněným za krásný a inspirativní zážitek!

Kopie úvod ního zápisu staré pamětní knihy obce Voleč

Úvodní slovo autora Josefa Šíchy

Pamětní kniha obce Volče *Zřízena na základě zákona z 30. ledna 1920 číslo 80.*

Aby budoucím generacím se zachoval obraz našeho současného života, jeho snah chyb a úspěchů, jeho kladných hodnot i z jiných jeho stránek, pochopí pak lépe, jak se vyvíjel život v jejich obci, jak těžce a s jakými oběťmi bylo vybudováno to, kolem čeho chodili by jinak bez porozumění, nevšímavě. Poznají naše přednosti a mohou se vyvarovat ti naši chyb, budou z kroniky čerpati poučení, učiti se úctě k práci předků a zodpovědnosti za vlastní činy. Založením pamětní knihy byl obecním zastupitelstvem v roce 1938 pověřen Josef Šícha, ředitel obecné a měšťanské školy v Rohovládově Bělé, který napsal do roku 1938. Aby čtenář této pamětní knihy porozuměl některým údajům uvedených při jednotlivých popisných číslech nutno si uvědomit i následující: při pročítání starých listin shledáváme rozličné podrobnosti osvětlující některé poměry a dřívější zvyklosti.

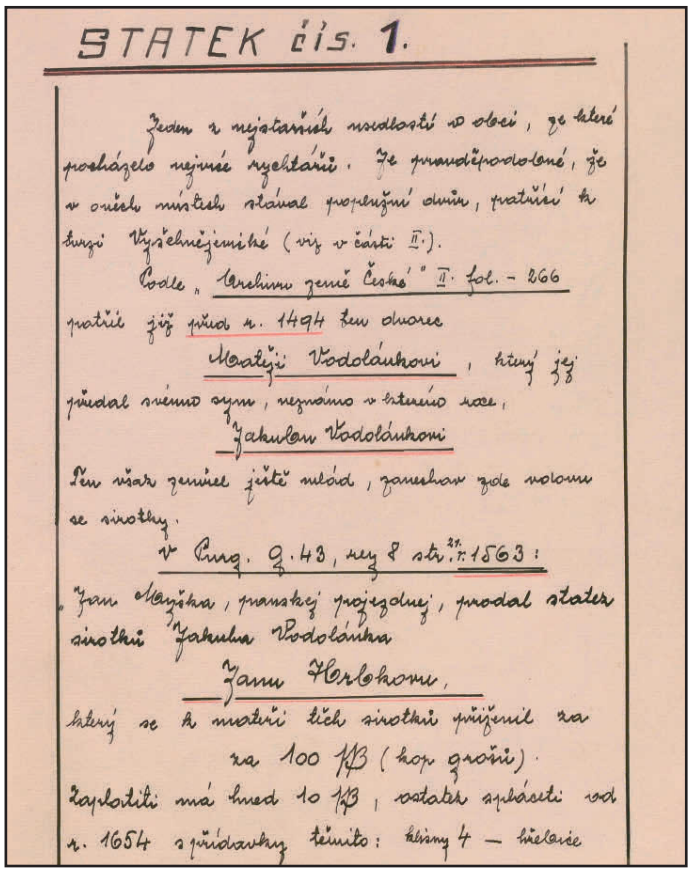

STATEK čís. 1.

Jeden z nejstarších usedlostí v obci, ze které procházelo nejvíce rychtářů. Je pravděpodobné, že v oněch místech stával propužní dvůr, patřící k tvrzi Výšehnějemické (viz v části II.).

Podle „Tereziny země České" II. fol. – 266 patřil již před r. 1494 ten dvůr

Matěji Vodoláukovi, který jej předal svému synu, neznámo v kterém roce,

Jakubu Vodoláukovi

Ten však zemřel ještě mlád, zanechav po sobě nedorostlé se sirotky.

V Crng. 9.43, sv. 8 str. 1563:

„Jan Mazýka, panský projezdný, prodal statek sirotků Jakuba Vodoláuka

Janu Herlohovi,

který se k matři těch sirotků přiženil za za 100 kč (kop grošů).

Zaplatiti má hned 10 kč, ostatek splácetí od r. 1654 s přídavky těmito: kšiny 4 – kuželice

Vlastnictví půdy *bývalo všelijak omezeno, neboť bylo poddanství a páni si přisvojovali vrchní pravomoc. Tak například chtěli-li podaný prodati svojí usedlost, nebo i jen synovi postoupiti, musel žádati s pokorností, aby mu to vrchnost povolila. Stávalo se, že mnozí samovolně opustili svůj grunt, nemohouce snésti břemeno, neb i z jiných příčin. Takový grunt zůstal někdy i po několik let pustý, býval „provolán", to je nabízen ke koupi i několikráte. Vyskytl-li se uchazeč, byl statek sirotčím písařem, rych-*

tářem a konšely prodán. Váznoucí dluhy na statku byly uznány a rozmnoženy o nový dluh „právem odběžným“ pro panský důchod. Zbytek ceny byl vtělen, to je zapsán na usedlosti pro sirotky po bývalém majiteli, kterým často nebyl ani vyplacen. Zemřel-li vlastník usedlosti bez blízký dědiců, připadla tato usedlost panství „právem odúmrtním“. I jiné panské zásahy byly možné. Zadlužil-li vlastník usedlost nad dvě třetiny ceny, nebo když nezaplatil rok daní, mohl být z gruntu shozen. Někdy byla usedlost několikrát k prodeji provolána, ale kupec se nepřihlásil. V tomto případě dosadilo panství hospodáře z donucení.

Soňa Machurová

Nový automatizovaný externí defibrilátor v naší obci

S radostí vám oznamujeme, že v naší obci byl do vybavení hasičské zbrojnice nově pořízen automatizovaný externí defibrilátor (AED). Tento přístroj, který může zachránit lidský život v případě náhlé zástavy srdce, je nyní dostupný pro případ náhlých zdravotních událostí v naší obci. V souvislosti s umístěním AED proběhl kurz první pomoci, který vedl pan doktor Miroslav Kušnír. Kurz byl nejen odborný, ale i velmi poutavý. Účastníci se seznámili s klíčovými postupy při poskytování první pomoci nejen při zástavě srdce, ale i při běžnějších situacích, jako jsou otravy chemickými látkami, neprůchodnost dýchacích cest, akutní stavy u dětí, neúrazové náhlé stavy a poruchy vědomí.

Význam a použití AED

Použití automatizovaného elektronického defibrilátoru bylo důkladně vysvětleno. Klíčem k úspěchu při záchraně života je rychlá reakce, při vyhodnocení situace jako zástava – okamžitě zahájit masáž srdce, vytočit 155 a následně se řídit pokyny odborné služby. Pro efektivní zásah je nutné, aby na místě byly alespoň dvě osoby, z nichž jedna pokračuje v masáži srdce, zatímco druhá může manipulovat s přístrojem AED.

Doktor Kušnír zdůraznil, že přestože nikdo nemůže být na takovou situaci plně připraven, praxe na figuríně a znalosti nabyté v kurzu mohou značně snížit stres a umožnit rychlejší a účinnější reakci. Každá minuta prodlení může být fatální pro zachraňovanou osobu, proto je důležité neváhat a jednat.

Úspěšný kurz první pomoci

Kurzu první pomoci se zúčastnilo na 40 obyvatel, převážně členů sboru dobrovolných hasičů, což není mnoho. Příští rok plánujeme opakování kurzu a věříme, že se k nám připojí ještě více obyvatel naší obce. Z ohlasů účastníků vyplynulo, že akce byla velice užitečná, poučná a prakticky přínosná. Doufáme, že si AED i kurz první pomoci získá vaši pozornost a povzbudí vás k účasti příští rok. Věříme, že společně můžeme udělat další krok ke zvyšování bezpečnosti v naší obci a pomoci těm, kteří to budou potřebovat.

Soňa Machurová

Ročenka VOLEČÁK

Odpovědný redaktor: Milan Šimek. • Grafika: Milan Šimek • Sazba: Studio@Panejo.cz

Tisk: TISKÁRNA L. Sobotka Řečany n. L. • Vydává Obecní úřad Voleč

Děkuji předem každému za kdykoliv případně zaslaný vlastní článek nebo fotografii, které by tento plátek posunuly opět o kousíček dále. *(simmi@centrum.cz) • Šimek M.*

Distribuce tisku zdarma.

Koule z podkov

Zajisté jste si všimli při jízdě od R. Bělé krásné koule, která je vyrobena Ivanem Macháčkem z použitých podkov. Tato koule musí zajisté zaujmout každého, kdo do Volče přijíždí. Jedná se o nápaditý, navíc kvalitně zpracovaný prvek, který díky Ivanovi do obce zapadá a časem se může stát symbolem Volče.

Průměr koule 3 m, počet podkov 1255.
Doba zhotovení 26. 11. 2023–14. 3. 2024.

Když jsem tento článek s Ivanem konzultoval, zmínil se, že je schopen z podkov udělat cokoliv, třeba na druhou stranu obce. Chybí mu pouze námět. Kdyby Vás cokoliv nápaditého oslovilo, nenechte si to pro sebe. Ivan je v době uzávěrky na Mistrovství Evropy v Barceloně – obor podkovářství. Nezbývá než takto poděkovat a popřát dobré umístění.

Před mnoha lety jsme s manželkou navštívili KOVO-ZOO v Uherském Hradišti. Dovolte, abych Vám jako bonus předložil alespoň dva obrázky zvířat, která jsou též pouze ze železa. Tato ZOO se těší velké pozornosti návštěvníků, nejen z blízkého okolí. ***Určitě doporučujeme****.*

Šimek M.

ROZMARÝN

Tato skupinka čítající kolem deseti osob, nemaje vedoucího ani osobu s funkcí zbytečnou se stále měsíčně schází a stále má otevřenou náruč i pro ostatní. Už dávno neplatí, že se pouze zpívá, zpěv se dostal v ROZMARÝNU do pozadí. Co vím určitě je fakt, že je tu nabídka setkání a to nejen seniorů každý měsíc. Kde jinde můžete sníst chlebíčku, buchet nebo vypít vína „co hrdlo ráčí" jestliže si ovšem zde vyjmenované přinesete. Zkuste jednou přijít a uvidíte! Co je jisté, dost se zasmějete a o to tady jde, neboť smích prokazatelně život prodlužuje. Kde jinde se navíc dozvíte, co koho bolí, jak geniální má ten či onen vnučku nebo syna, kde je levné máslo, co támhleta o jiné řekla, jak si stojí Babiš s Fialou, kdo má nejlepší muškáty, rajčata nebo králíky, nebo dokonce kdo se naposledy v obci ožral „jako Dán". Atmosféra tohoto spolku Vás hned napoprvé pohltí, věřte, že budete natěšeni na další setkání. Protože kdo se na cokoliv těší, má radost dvakrát! PŘEDEM I POTOM.

Šimek Milan

NOHEJBAL

V měsíci dubnu tradičně proběhly brigády na úpravu hřiště a okolí včetně nátěrů pergoly a buňky. 30. dubna jsme stavěli májku, děti si opekly špekáčky a večer se zapálila vatra pro pálení čarodějnic. Akci jsme pořádali ve spolupráci s kulturním výborem Obecního úřadu, který hradil občerstvení pro děti.

Sportovní činnost se zaměřila především na páteční nohejbalové zápasy a naše mužstva se připravovala na XI. ročník nohejbalového turnaje ve Vyšehněvicích. Turnaj se měl konat 14. září, ale vzhledem k mimořádně nepříznivému počasí se turnaj nekonal.

V sobotu 31. srpna se konalo rozloučení s prázdninami. Zajímavý program pro děti připravila skupina „Sedmikráska". Občerstvení pro děti zajistil Obecní úřad. Vrcholem dne bylo večerní vystoupení známého umělce Elvise, který tentokrát přijel i se zpěvačkou z Týnce nad Labem.

V rámci nohejbalového klubu funguje již několik let kroužek mariáše. Společně s chlapci mariášníky jsme provedli opět v září sběr železného šrotu. Stěžejní akce VOLEČSKÝ MARIÁŠ - IV. ročník byla uspořádána potřetí v penzionu VRTULE, tentokráte 16. listopadu za účasti 32 hráčů. Organizačně akci zabezpečili Jindra Novák a Petr Heteš. Vítězem turnaje se stal Václav Dittrich. Nejlepší z našich hráčů byl Petr Heteš na 8. místě, 9. místo Jindra Novák, 14. místo Bohumil Dostál, 22. místo Ivo Slezák. Zklamáním bylo opět umístění Bohumila Dostála, který únorový turnaj v Semíně vyhrál. Další turnaj v Dománovicích vyhrál pro změnu zase Jindra Novák.

Jandák Miroslav

Nebouchnul zase Černobyl ?

HAMBURG – VOLEČ

Dalo by se říci, že bez většího vnějšího podnětu jsem s prvním jarním sluníčkem nabídnul Jirkovi Líkařovi a Láďovi Mrštíkovi, že bychom mohli zkusit pokořit, když ne celou, tak alespoň část Labské cyklostezky a to z Hamburgu do Hřenska. „Chlapci“ překvapivě nebyli nijak proti, na ubytování jsme shodli, že si vypůjčíme praktický karavan. Než jsme se nadáli, dohodnutý pátek 3. 5. se dostavil „co by dup“, naložili jsme kola, proviant a ne zrovna nejmladší trojka z Volče vyrazila na osmidenní cyklovýlet směr Hamburg. Cestou jsme neměli žádný zádrhel, do Hamburgu se nám podařilo dojet na 19 hodinu. Protože Německo je ke karavanům přívětivé, zaparkovat se dá všude, kde nepřekážíte a kde vysloveně není zákaz stání. Samozřejmě nesmíte parkovat na chodníku. My jsme po dojezdu zaparkovali na jenom z mnoha mostů - přímo v centru. Po lehké večeři z vlastních zdrojů jsme se metrem plánovaně přesunuli do známé noční oblasti **St. Pauli**. Jestli si někdo myslí, že nás zaujala za výlohami především lehká děvčata, tak je zcela vedle. Nejvíce musí každého zaujmout celková pulzující atmosféra celé - především barové oblasti, kde je hlava na hlavě, kde pro hluk neuslyšíte vlastního slova. Protože se jednalo o protestní týden přistěhovalců, nikdo by nespočítal, kolik tam bylo přítomno policistů. Určitě v řádu mnoha set – byla to jasná ukázka síly. Unaveni po cestě, k tomu 2 – 3 piva v námořní hospodě,

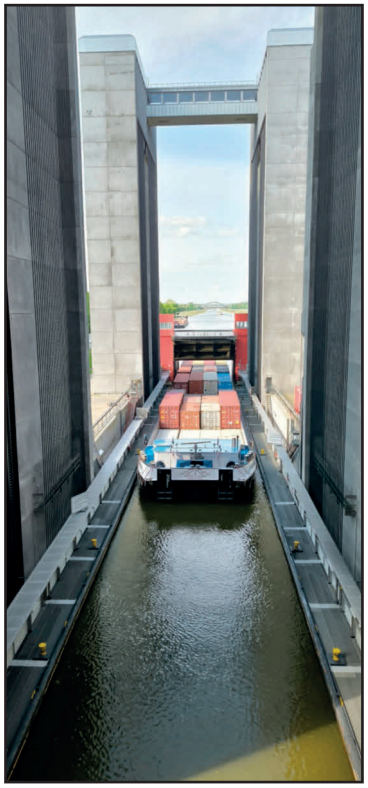

rádi jsme se po dvou hodinách strávených v neskutečném rámusu vrátili k metru a posléze ne pod most, ale na most, kde jsme se v našem zaparkovaném karavanu uložili k prvnímu spánku. Následný den při dvouhodinové projížďce lodí nás zaujaly výrobní haly letadel Airbus, skladištní oblast nebývalých rozměrů, obří kontejnerové lodě, zvláštní budova Opery i Policejní stanice, jež je známá ze seriálu POLICIE HAMBURG. V centru města jsme nemohli vynechat MINI SVĚT, nesoucí název WUNDERLAND. Na ploše zhruba dvou tenisových kurtů se jedná o největší na světě. Strašně rád bych každému tuto návštěvu Wunderlandu dopřál.

Cyklovýlet podél Labe absolvují ročně tisíce cyklistů z celé Evropy. Více jich jede „z kopce dolů“ a to od pramene Labe nad Špindlerovým Mlýnem směr Hamburg. My jsme to jeli z vícero důvodů - obráceně. Viděli jsme spoustu zajímavého, předně tmavě hnědý cihlový, velice zajímavý Hamburg, s bezpočtem plavebních kanálů. Na trase, to už na kole, jsme si detailně prohlédli velice technicky zajímavou zdviž pro lodě, stavili jsme se ve městě Magdeburg… Co se týče jmenované zdviže, tak si představte, že velká loď vpluje i s nákladem do jakési obří vany a technika dokáže tuto loď i s vodou zvednout o 12 metrů nahoru, nebo naopak - spustit dolů. Úžasná technická záležitost.

Celkově jsme na kolách neujeli žádné chvályhodné km, jestli si dobře pamatuji, jednalo se zhruba o 250 km. Cyklostezka se nám totiž zdála s přibývajícími dny zde na severu fádnější a fádnější. Navíc nevedla čistě kolem Labe, ale spíše přes louky a tam se kromě oveček opravdu nebylo nač dívat. **Tento mínus bych hodně a komukoliv rád zdůraznil**. Nakonec nás to natolik přestalo bavit, že jsme s karavanem popojeli k Míšni a udělali si nádherný okruh Míšeň – Drážďany – Míšeň. Na poslední den jsme si nechali nejkrásnější trasu celé cyklostezky a to Děčín – Hřensko a zpět.

Závěrem a čistě jen za mne: Viděli jsme, zkusili jsme, zažili jsme, ale jsou lepší záležitosti na světě, než jet právě tuto cyklostezku v délce 1300 km – celou .

Šimek Milan

Kulturní život v obci

I v letošním roce proběhlo v naší obci mnoho tradičních akcí, které již neodmyslitelně patří ke kulturnímu kalendáři. Patřily mezi ně dětský karneval, pálení čarodějnic, přivítání i rozloučení s prázdninami, drakiáda, dýňování a setkání seniorů. Tyto akce jsou organizovány kulturním výborem zastupitelstva obce Voleč a přispívají k udržování společenského života v naší komunitě.

O to více nás těší nové aktivity, které vznikají přímo z iniciativy našich občanů a zájmových společenství. Velkého ohlasu se dostalo akcím sboru dobrovolných hasičů z naší obce, jako je ples, dětský karneval v Kasalicích a tradiční hasičské závody. Letos poprvé proběhly i závody TFA (Toughest Firefighter Alive), které navzdory dubnovému termínu prověřily hasiče, zejména ty v plné výstroji, teplotami blízkými 30 stupňům Celsia.

Zvláštní uznání si zaslouží aktivita mladých maminek paní Hegerové a paní Zamazalové, které založily Místní skupinu „Sedmikráska". Tato skupina každý týden sdružuje přibližně 20 malých dětí, které se scházejí v kulturní místnosti a věnují se kreativním aktivitám. Některé tvoří spolu s maminkami, jiné pracují samostatně. Vytváří spolu nápaditá a úchvatná umělecká dílka, která si zaslouží pozornost na sociálních sítích obce i skupiny. Letos „Sedmikráska" organizovala rozloučení s prázdninami, připravila i dárečky pro seniory na jejich listopadové setkání a vytvořila výrobky na prodej na vánoční výstavě, děti se pravidelně střídaly ve stánku. Výtěžky použily k financování dárečků na vánoční besídku.

Setkávání seniorů

Rovněž bychom rádi vyzdvihli spontánní setkávání našich seniorů, které probíhá každý měsíc v budově obecního úřadu. Schází se přibližně deset až patnáct seniorů, kteří si společně užívají čas, sdílí radosti i starosti a jsou si vzájemně podporu i mimo společná setkání. Tyto aktivity jsou důležité pro udržování mezilidských vztahů a posilují komunitní duch.

Sportovní aktivity

Kulturní život v obci doplňují i sportovní akce. Kromě tradičních hasičských závodů bychom rádi zmínili pravidelná setkání stolních tenistů, jejichž turnaje organizují pan Šimek a pan Černohlávek. Tato aktivita přitahuje sportovní nadšence všech věkových kategorií. Musíme poukázat i na turnaj v mariáši pořádaný panem Hetešem a panem Novákem, který měl letos svůj čtvrtý ročník. Přesto, že to není sportovní aktivita, tepová frekvence je jistě alespoň v aktivní zóně. I tato činnost má své stálé fanoušky a stává se věhlasnou v blízkém i vzdáleném okolí. Každoročně se sejde 32 hráčů usilujících o pohár pro vítěze i o pohár starostky obce pro nejlépe umístěného domácího borce.

Doufáme také v obnovu nohejbalového turnaje, který v minulosti patřil k nejdůležitějším sportovním událostem v obci a těšil se velké oblibě. Věříme, že jeho návrat by mohl znovu stmelit komunitu a poskytnout příležitost ke zdravému pohybu i zábavě.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na organizaci kulturních a sportovních akcí v naší obci, a těšíme se na další společné aktivity v nadcházejícím roce.

Soňa Machurová

Program akcí ve Volči v roce 2025

4. 1.- - - - - -Výročka SDH
24. 1. - - - - -Ples SDH
25. 1. - - - - -Dětský karneval SDH v Bukovce
31. 1. – 1. 2. -Vepřové hody ve VRTULI
15. 2. - - - - -Dětský karneval ve Volči
21. 2. – 22. 2. Vepřové hody ve VRTULI
8. 3.- - - - - -Zábava k MDŽ
19. 4. - - - - -Velikonoční turnaj ve stolním tenise
30. 4. - - - - -Pálení čarodějnic
28. 6. - - - - -Přivítání prázdnin
30. 8. - - - - -Ukončení prázdnin
6. 9.- - - - - -140 let SDH Voleč
11. 10. - - - -Drakiáda
25. 10. - - - -Dýňování
15. 11. - - - -Setkání seniorů
15. 11. - - - -Turnaj v mariáši
29. 11. - - - -Vánoční výstava
30. 11. - - - -Rozsvícení vánočního stromů
27. 12. - - - -Pochod PTP
27. 12. - - - -Štrapanda za zvířátky Sedmikráska

VRTULE – nová otevírací doba

Pro nezájem našich spoluobčanů, alespoň čas od času posedět sami nebo s přáteli některou sobotu v restauraci penzionu VRTULE, musím bohužel konstatovat, že tyto nabízené soboty nemohou být z důvodu záporné ekonomiky od ledna 2025 ve stejném duchu provozovány. Jsem přesvědčena, že je to pro obec škoda, ale po dvou letech zkušebního provozu je to realita, zde není co dodat. Vážím si, že je alespoň zvyšující se zájem o soukromé akce všeho druhu.

Mohu nabídnout: Jestliže mi poskytnete na Vás kontakt, budu Vás ráda průběžně během roku informovat, kterou sobotu v daném měsíci bude restaurace otevřena, nebo jakou akci opět plánuji v roce 2025 pro širší veřejnost. Akce pro veřejnost umisťuji pravidelně na naše webové stránky a především na facebook.

NOVINKA! Na soukromé akce nově nabízím pronájem restauračních prostor, kdy si zákazník kromě piva, může donést veškerou konzumaci a to včetně vlastního alkoholu.

Děkuji za pochopení i za váš dosavadní či případný budoucí zájem.

Martina Cízlerová • 777 230 936 • cizlerova.m@seznam.cz

Zájezd 2024 • Bodamské jezero

Po velice skromném popisu zájezdu a jedné recenzi dole, nechme v tomto případě spíše hovořit větší měrou fotografie. Ty mnohdy dokáží říci více, než písmo samotné. Letos jsme zavítali do oblasti Bodamského jezera, jednalo se o první třídenní zájezd a také o zájezd, který byl vyprodán nejrychleji. U největšího jezera Německa jsme navštívili tamní nejkrásnější historická města, namátkou mohu jmenovat Lindau, Meersburg. Po dojezdu a prohlídce Mersburgu jsme přepluli i s autobusem jezero napříč do Kostnice. Ve Švýcarsku jsme nemohli minout Rýnské vodopády. Tento den se valilo Rýnem tak veliké množství vody, že nejeden z nás mohl mít u vodopádu z kvanta vody i husí kůži. Myslím, že švýcarské fasádně malované městečko Stein Am Rhein stálo za zastavení též. Ojedinělý květinový ostrov Mainau už opět v Německu, zůstal zajisté v paměti ve většině z nás. Kostnice nám bohužel časově nedopadla, neboť celníci neměli svůj den. Při výjezdu i návratu ze Švýcarska nám zbytečným zdržováním ubrali 1,5 hodiny, které byly plánovány právě na KOSTNICI. Při návratu domů byla v nabídce jako hlavní zastávka středověké městečko Rothenburg ob der Tauber, v kostce jednou větou: Úžasný německý Český Krumlov ve větším vydání. Se závěrečnou večeří po překročení hranic v historické restauraci klášteru Kladruby, byli údajně spokojeni všichni.

Šimek Milan

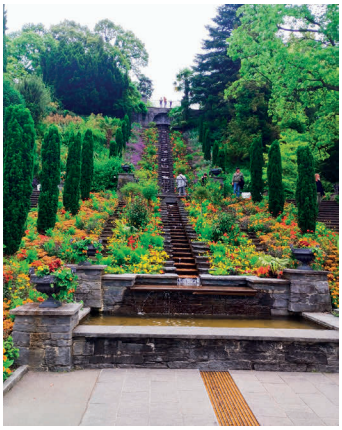

Recenze cestujících:

Rádi bychom touto cestou poděkovali organizátorům zájezdu na Bodamské jezero, paní starostce a především panu Milanovi Šimkovi a jeho ženě, kteří vzorně a zcela profesionálně zájezd organizačně připravili. Byli jsme po celé tři dny dopodrobna obeznamováni s navštěvovanými místy dříve, než jsme z autobusu do nich vystoupili…

Uchváceni jsme byli stejně jako ostatní účastníci zájezdu Rýnskými vodopády, květinovým ostrovem Mainau, malebnými městečky… Krásnou tečkou pak byla poslední večeře v Kladrubech u Stříbra vedle nádherného kostela přestavěného dle návrhu Jana Blažeje Santiniho…

Jsme opravdu rádi, že jsme mohli se skvělým kolektivem občanů Volče být součástí tak skvělého zájezdu.

S díky Tománkovi

Zájezd 2025 • 30. 5.–1. 6. • Zell am See

V příštím roce, tedy v roce 2025 se podíváme do Rakouska, konkrétně do oblasti **ZELL AM SEE**. Jak naznačuji, nejedná se pouze o příjemné známé regionální lázeňské město, ale i o celou stejnojmennou oblast, která patří v Rakousku pro svou přírodní přitažlivost mezi nejvyhledávanější. Není se čemu divit, vždyť jen vidět Vysoké Taury je zážitek, který už za návštěvu vskutku stojí. My v nich setrváme tři dny, zrovna tolik, jako vloni u Bodamského jezera. Byť jde o dobu minimální, i tak účastníci zájezdu nasají atmosféru krásného horského prostředí, která bude okořeněna největšími atrakcemi tamního regionu.

Hned v pátek při cestě na hotel navštívíme soutěsku, kterých je zde několik. Vybral jsem tu nejatraktivnější, jmenuje se **Sigmund-Thun-Klamm**. Patří mezi TOP soutěsky Rakouska.

V sobotu se projedeme po nejznámější placené vysokohorské silnici Rakouska, je to tzv. Grossglocknerská silnice. Název je dle největší hory Rakouska, kterou za jasného počasí uvidíme. Po 17 km serpentýn vyšplháme s autobusem do výšky 2428 m. Myslím, že pro mnohé účastníky zájezdu to bude výška životní, úbytek kyslíku na dechu pocítíme naprosto všichni.

Dále tento den navštívíme naprosto zvláštním, ale pohodlným způsobem v srdci rakouských velehor dvě, zrakům ukryté, vysokohorské přehrady. Jmenují se **Wasserfallboden** a **Mooserboden**. Zhruba tříhodinový výlet se stane pro většinu nezapomenutelným zážitkem, zrovna tak, jako asi letos ve Švýcarsku Rýnské vodopády.

V sobotu po večeři vyjedeme na noční prohlídku hlavního města regionu - **Zell am See**.

Závěrečná večerní fontánová show na jezeru ve 21.30, určitě nepokazí náš dosud atraktivní den. **Na tomto zájezdu je ale skutečně jako bonus výjimečné, že každou minutu se budeme pohybovat ve fantastických velehorách**.

Když jsem před pár lety pozval občany Volče na zájezd na **ORLÍ HNÍZDO**, do programu se mi tenkrát časově nevtěsnala zastávka u čarokrásného jezera **KÖNIGSSEE** před Salzburgem. To se nabízí napravit při nedělním návratu. Individuální plavba po jezeru by měla být pomyslnou náležitou tečkou našeho zájezdu. Tu by vůbec neměl zmařit fakt, že tato velice atraktivní projížďka stylovou elektrolodí, navíc s profesionálním trumpetistou na palubě v hodnotě kolem 16 Eur, nebude už v ceně výletu, neboť tato atrakce se bohužel již nevešla do základní ceny zájezdu.

Po překročení hranic nás čeká, dá se říci – tradiční společná večeře. Do Volče je v plánu návrat kolem 22. hod., neboť pro některé z Vás je pondělí dnem pracovním.

Náročnost zájezdu? **MINIMÁLNÍ**! Vždyť nás všude dopraví autobus nebo lanovka. Jestli má právě někdo na mysli soutěsku, zde se jedná o vzdálenost kolem 350 m avšak schody nás zde přeci jen neminou. Co je jednoduššího, než polknout Ibalgin a bránící se vlastní kolena přemoci. Jestliže se kolena ubrání a řeknou nakonec vážně NE, potom není žádnou ostudou zůstat v autobusu a třeba si 2x20 minut „zdřímnout“.

Cena zájezdu je stanovena na 2.200 Kč/ den.

Když si uvědomíme, že se jedná o několik set km v luxusním autobuse, o ubytování v pěkném hotelu s polopenzí (snídaně a vícechodová večeře), o veškeré - ne zrovna levné vstupy, o pojištění… Při zralé úvaze musí každý dojít k závěru, že se nejedná o částku horentní, navíc když víme, že jde o zájezd s přiměřenou finanční podporou obce. Informace v podobě plakátu bude vývěsce od začátku ledna. **Případný zájem neodkládejte!** Nemuselo by dojít k situaci jako letos, kdy se někteří jedinci z Volče hlásili prakticky před samotným výjezdem, tudíž „přespolní“ museli být vyškrtnuti, byť měli zájezd již plně uhrazen. Na zájezd se můžete hlásit hned po Novém roce do konce března u starostky, nebo pana Jandáka. Ten byl tomto roce díky nadstandardnímu zájmu o tyto výlety doživotně jmenován hlavním manažerem i zároveň „rozpočtovým specialistou“ všech zájezdů☺. Konkrétní podrobnosti k zájezdu obdrží účastníci zájezdu cca 14 dní před odjezdem.

Šimek Milan

Haló haló – to je Policie? Ano co si přejete?
Pár magorů nás tady drží jako rukojmí. Kde jste, kolik Vás je a kolik je jich?
Jsme v České republice, nevím kolik je jich, ale nás je 10 milionů

Vánoční výstava

Jednou z nejoblíbenějších akcí v naší obci je tradiční vánoční výstava, která vždy přináší kouzelnou atmosféru adventu. Mezi stálé účastníky patří paní Strnadová se svými vynikajícími perníčky, paní Kratochvílová s pletenými výrobky z pedigu, paní Žáková s háčkovanými vánočními ozdobami, paní Černohlávková a paní Malíková s adventními věnci a svícny, a paní Černá s ručně vyráběnými svíčkami. Ani letos nemohl chybět pan Strnad s vánočními oplatkami, které provoněly celou místnost. Organizaci zajišťují paní Mrštíková, Kroupová a Hrušová.

Návštěvníci mohli kromě zakoupení krásných dárečků a ozdob ochutnat vánočku, cukroví, svařák či chlupaté buchtičky. Již druhým rokem měla tato akce i charitativní rozměr. **Z dobrovolného vstupného se letos vybralo 19 000 Kč**. Tato částka bude doplněna částkou schválenou zastupitelstvem a rozdělena mezi dvě rodiny z naší obce, které potřebují podporu na dopravu svých dětí do speciální školy Svítání v Pardubicích.

Soňa Machurová

Markéta Kolmanová: *Touto cestou velice všem děkuji, kteří otevřeli svá srdce a Honzíka takto podpořili.*

Kvasničkovi: *Vážíme si vaší podpory, zvláště v tomto předvánočním čase a za to srdečně děkujeme.*

NAŠI OBČANÉ DŘÍVE NAROZENÍ

Číslo v závorce:
V roce 2025 dotyčný oslaví kulaté nebo významné narozeniny

70 – 75 let
Beran Josef (70)
Beranová Margita (70)
Brunclíková Jarmila (70)
Hušková Otýlie
Kmoníček Oldřich
Kroupová Danuška
Mrštík Jaroslav
Mrštík Vladimír (70)
Mrštíková Jaroslava (70)
Mrštíková Ludmila (70)
Martínková Jitka
Panchártek Václav
Polednová Lenka
Rozínek Jiří
Rozínková Zdena (70)
Siručková Hana
Siručková Iva
Šimáková Drahomíra
Špás Oldřich
Vaníček Pavel
Zeman František

75 – 80 let
Černík Vladislav
Černíková Zdena
Dařílková Marie
Heřmánková Květa
Heteš František
Hrůša Václav
Hrůšová Stanislava
Kratochvílová Jana (75)
Kvasnička Miroslav
Kvasnička Václav
Kvasničková Hana (75)
Kvasničková Danuše
Novák Jindřich
Novák Jindřich
Nováková Marie (75)
Siruček Milan
Šimák Jiří
Šťasná Marta

80 - 85 let
Hušek Josef (80)
Koupilová Zdeňka (82)
Kratochvíl Jan (80)
Kratochvílová Jana (83)
Salavec Jiří (81)
Siruček Jiří (80)
Vaníčková Marie (83)
Žaloudková Ludmila (84)

85-90 let
Bořková Zdeňka (85)
Černohlávková Lud. (85)
Dašková Helena (84)
Hanušová Vlasta (87)
Horynová Olga (86)
Kotek Jaroslav (88)
Košťál Jaroslav (89)
Strnadová Jiřina (85)
Štěpánková Oluška (89)
Žáková Marcela (85)

90-95 let
Antochová Zdeňka (90)
Hanušová Radmila (91)
Jandáková Věra (90)
Kos Jindřich (92)
Kmoníčková Marie (92)
Malá Lidmila (92)
Šlajsová Vlasta (92)
Štěpánek Josef (90)

100 - 200 let
Panchártková Květa (102)

PTP – 16. ročník

27.12. sraz u VRTULE v 9.30. • Tradičně začneme obecním svařákem • V Káranicích nás čeká vánoční občerstvení • Hlavní pauza (1,5 h) v restauraci Obědovice
Do batůžku si při zájmu vezměte buřt a chléb.
Ve 13.15 je ustálený a odchod směr VOLEČ
Po příchodu do VRTULE nejen pro PTP:
(topinka, koleno na č. pivu, guláš)
VRTULE tento den zůstane otevřena dle zájmu hostů.

K loňskému 15. výročí PTP nám zahrála dechová kapela CHUDEŘANKA

Život na vsi

Život na vsi byl vždycky těžký, o to těžší v dobách válečných. Rekvizice, krácení přídělů, násilí, požáry i smrt. Žilo se všelijak, ale ti nejstarší pamětníci říkají, – pokud se žije s přírodou, tak alespoň není hlad. „Na 3 korcích jsme sklidili 2 ½ mandele ovsa, který jsme ručně trhali. Brambory vyrostly maličké, jedly se otruby. Vařilo se z lebedy, z vrbice se dělal salát. Po ránu se vařila zapražená polévka hlavně s houbami. Houby tvořily velkou část jídelníčku, ale sbíraly se jen hřiby, křemeňáky a kozáky. Jiné ne. Ani lišky či poddoubníky se nesbíraly! Jedlo se hodně ovoce – v létě čerstvé, v zimě sušené. Dělala se bramborová jídla, také luštěniny a jahelník. Do toho sem tam vejce. Někdy i trocha medu. Za války se potajmu šrotovala pšenice u Horynů v č. 10, šrot se přetáčel a pekly se i buchty. Chléb se pekl doma, též vdolky, ale buchty jen o velkých svátcích. Přesto poutě bývaly znamenité a posvícení se drželo 3 dny.

Po válce prusko-rakouské se do vsi navraceli vojáci i obyčejný život. Do čela obce byl zvolen Fr. Mrštík. Podle dochovaný záznamů se především zaměřil na pořádek v obci. V r. 1877-81 bylo na stavbu školy v Bělé a přístavbu odvedeno 4532 zlatých 99 krejcarů. Roku 1883 byl jmenován ponocný Fr. Žák za 40 zlatých ročně a obecní sluha Josef Siruček.

K žádosti o odprodej obecních pozemků č. 114 a 115 /Třídeň/ potřebné plochy ke stavbě domů pro J. Schejbala, Jana Horkého, Matěje Černíka, Fr. Tyllera a Jana Panchártka vydalo obecní zastupitelstvo usnesení: **Obecní zastupitelstvo uváživší žádost shora řečenou a přihlížejíc k tomu, že třeba někteří nejsou příslušníky obce, vedou však spořádaný život, správně se v každém ohledu chovají, s občanstvem Volče v dobrém žijí, se usnáší jim žádaných stavebních míst proti zaplacení každého částkou 50 zlatých od obecních pozemků č. 114 a 115 ponechati**. Starostenské „žezlo“ převzal V. Horyna r. 1884. Usnesením z 23. 3. 1884 byla stanovena policejní hodina od 1. 4.–1. 10. do 22 a potom do 21 hodin. Hostinský, který by ustanovení nedodržoval, zaplatí poprvé 2 zlaté, podruhé 5 zlatých a potom mu bude odňat šenk. V této době slouží obecní ponocný Jan Víšek za 37 zlatých, 80 krejcarů ročně. V létě od 22 - 3 hod., v zimě od 21 - 4 hod. Musí službu přísně držeti, při případném požáru troubiti na poplach. Každou krádež oznámiti a z pokut mu náleží 1/3 odměny. V roce 1886 byl založen požární sbor, o dva roky později přibylo mnoho čísel popisných, zvláště na Obci a ve Třídni.

Byly upraveny stoky z rybníků Nový a Beránek přes obecní pozemky a to na náklad velkostatku Pardubice, který se za jejich pronájem zavazuje: udržovat stoky v dobrém stavu tak dlouho, pokud budou rybníky používány k rybolovu. Tráva na nich patří obci. Dále si obec vyhrazuje plavení dobytka a koupání bez náhrad. Velkostatek též zřídí potřebné lávky přes stoky. V roce 1889. roce vystřídal V. Horynu nový starosta Josef Dašek č.22 a i ten pokračuje ve zvelebování obce. Obecním polním hajným je jmenován Jan Kratochvíl za 10 zlatých měsíčně, polní hlídač Jan Siruček též za 10 zlatých a zvoníku Matěji Šáravcovi bude odepsané školné. Roku 1893 občanský výbor rozhodl, že pokud někdo nekoupí hostinec čp.18, nikomu nebude povolena živnost hostinská. Obecní úřad měl příjem i z kasy chudých, kam šly peníze z poplatků a pokut. Např. poplatky za provozování hudby: Pacovský 5x po 50 krejcarech, Fr. Mrštík 4x, V. Beran (u Vrabců) 6x, Novák 6x (u Baladů). Udělení pokut: J. Horynovi skrze střelbu, Fr. Vrabcovi, Janu Stradiotovi a G. Pacovskému za necejchované míry a váhy. **Gustav Pacovský za ubití zednického pomocníka zaplatil do kasy chudých 20 zl.**, Joh. Štajnerová 25 zl. za konání taneční zábavy v č. 18 proti zákazu.

19. 11. byla podána žádost o školní budovu na okresní hejtmanství. S přáním Bělé mít ve vsi poštu Voleč souhlasí za podmínek, jaké byly s poštou bohdanečskou, že by každý den přišel posel a od každého psaní se platila 1 Kč. Byl zvolen účetní za roční služné 20 zl. Též povinnosti rozněcovat světlo u Křížku.

28. 2. 1897 obec. zastupitelstvo usnáší o slevení daní, neboť vznikly veliké škody krupobitím a navrhuje, aby postižení dostali náhradu.

Vytrubkováním obecního pozemku u březinské hráze r. 1899 končí století devatenácté.

Šimek M. • (*Převzato z veřejně dostupných zdrojů.*)